

havn — er af meget alvorlig karakter, men der findes i de to byer en lang række forudsætninger: lærerkræfter, lokaler, biblioteker, forskningsinstitutioner o. s. v., der kan bygges på, når der skal skaffes plads til et stort antal studerende, ligesom de bestående universiteter er de steder, hvor de lærere og forskere, som skal bemande nye centre, i første række skal uddannes. I Odense er man i fuld gang med opbygningen, og dette arbejde må intensiveres, hvis man skal opnå en aflastning af de to andre universiteter.

Med den viden man i dag er i besiddelse af, vil det være urealistisk at bringe Københavns universitet ned på en kapacitet på 12-14.000 studiepladser, således som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget om Odense universitet. Skulle en sådan reduktion gennemføres, måtte man henvise et stort antal i Københavnsområdet hjemmehørende studenter til universiteter andet steds i landet med det resultat, at der ville opstå et behov for kollegiebyggeri, der ville ligge væsentlig ud over, hvad man hidtil har forudset. Hertil kommer, at oprettelsen af nye centre på grund af mangelen på kvalificerede lærere ikke bør ske foreløbig, og at nye centre i den første tid efter deres oprettelse ikke vil betyde nogen væsentlig forøgelse af den samlede kapacitet. Det vil derfor ikke være forsvarligt kun at udbygge Københavns universitet til den ovennævnte kapacitet, når det allerede i begyndelsen af 1970'erne vil nå op på et studentertal på over det dobbelte og endnu i lang tid vil komme til at arbejde med en meget kraftig overbelægning. Dispositionsplanudvalget for Københavns universitet foreslår da også i sin betænkning, at *Københavns universitet* udbygges til en kapacitet på 23.000 studerende, og at der sikres universitetet så store arealer, at en yderligere udbygning bliver mulig. Skal Københavns universitet udbygges inden for de arealer, som i dag er reserveret til universitetsformål, vil der ifølge udvalget kun kunne skaffes tidsvarende forhold til 17-18.000 studerende. Planlægningsrådet bygger i sin skitse alternativt på disse to udbygningsmuligheder.

For så vidt angår *Århus universitet*, regner planlægningsrådet med, at dette skal udbygges til en kapacitet på ikke under 12.000 studerende, og af den af Århus universitets dispositionsplanudvalg afgivne rapport fremgår det, at man vil kunne tilvejebringe kapacitet til dette antal, såfremt man får overdraget de op til Universitetsparken grænsende kasernearealer og erhverver et 120-150 ha stort areal i Århus kommunes nordlige del.

*Odense universitet* foreslås af planlægningsrådet udbygget til en kapacitet på 6.000 studerende i 1980 fordelt med 3.500 inden for den humanistiske,

1.500 inden for den lægevidenskabelige faggruppe, og 1.000 inden for den naturvidenskabelige faggruppe. I planlægningen af Odense universitets udbygning arbejdes der ud fra disse forudsætninger.

Der foreligger således planer om tilvejebringelse af en samlet kapacitet ved de tre bestående universiteter til 41.000 studerende, eller — hvis der ikke stilles yderligere arealer til rådighed for Københavns universitet — 35-36.000 studerende. Heroverfor står et forventet behov i 1980 på mellem 46.400 og 48.900 universitetspladser. Der vil således i ugunstigste fald blive tale om udækket behov på knapt 14.000 pladser. Dette behov foreslår planlægningsrådet delvis dækket ved opbygning af humanistiske, samfundsvidenskabelige og eventuelt naturvidenskabelige faggrupper i Roskilde, hvorfra man vil kunne hente støtte under opbygningen fra Københavns universitet og de mange andre højere uddannelsesinstitutioner, biblioteker, museer, laboratorier o. s. v. i København. Vælger man at udbygge Københavns universitet til 23.000 studerende, må der efter planlægningsrådets opfattelse i løbet af 2. halvdel af 1970'erne tilvejebringes plads til mellem 4 og 8.000 studerende i Roskilde. Vælger man at begrænse udbygningen af Københavns universitets kapacitet til 17-18.000 studerende, må man begynde udbygningen af centret i Roskilde snarest, det vil sige omkring 1970, for at nå op på en kapacitet på mellem 8 og 11.000 studerende.

For så vidt angår de foreslåede centre i Ålborg og ved Esbjerg-Ribe, er rådet af den opfattelse, at disse ikke bør etableres før omkring 1980, idet der dels omkring 1980 må forudses en ny kraftig stigning i efterspørgslen efter højere uddannelse, da en ny række store fødselsårsgange vil være nået op i alderen 18-19 år, dels i sidste halvdel af 1970'erne forventes at være et sådant udbud af akademisk arbejdskraft, at opbygningen af de to nye centre kan sættes i gang uden uheldige virkninger for de bestående højere uddannelsesinstitutioner og de øvrige aftagere af akademisk uddannet arbejdskraft.

Regeringen finder, at det af planlægningsrådet tilvejebragte materiale godtgør, at udbygningen af de højere uddannelser i tiden indtil midten af 1970'erne må koncentreres omkring de bestående institutioner. Man lægger herved vægt på, 1) at den herskende mangel på akademisk uddannet arbejdskraft først kan forventes dækket hen imod midten af 1970'erne, 2) at oprettelsen af nye institutioner vil kræve en uforholdsmæssig stor indsats af akademisk uddannet arbejdskraft sammenlignet med den aflastning af studenterpresset på de bestående institutioner, som de vil kunne præstere,